

ಜೋಪಡಿಗಿ ಇಳಿದು ಬಂದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು

ಸುಮಿ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಹುಡುಗನನ್ನೂ ಅವನ ಪಾತಿದೋಷಿಯನ್ನೂ ದಾಟಿ ಮುಂದೆ ಹೋದಳು. ಸಾಕಷ್ಟು ನಡೆದು ದಣಿದ ಕಾರಣಕ್ಕೋ, ಮಿಂಚಿನಂಥ ಹುಡುಗನ ಕಾಂತವಲಯದ ಸೆಳೆತದ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೋ, ಅವಳ ಕಾಲುಗಳು ಕಂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವಳ ಅಸ್ಥಿರ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಆ ಹುಡುಗ ಮನ ಮುರಿದು 'ವ್ಲಾಯ್ ಮುಗುವೆ, ನಿಂತಾ' ಅಂದ. ತನಗೆ ಹಾಯ್ ಗೊತ್ತು, ಹೇಯ್ ಗೊತ್ತು, ಓಯ್ ಗೊತ್ತು ಇದೇನು ವ್ಲಾಯ್? ತಿರುಗಿದಳು. ಅದೆಷ್ಟು ಒರಟಾಗಿ ಅಪರಿಚಿತಳನ್ನು ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿಸ್ತಾನೆ!

'ಯಾಕ್ರೀ, ಏನಾಯ್ತು?' ಅಂದಳು. 'ಏನಾಗಿಲ್ಲ, ಆಗೂಕಿಲ್ಲ ಅದ್ದೆ ನಿಂತಾ ಅಂದೆ' ಅಂದ. 'ಅಂದ್ರೆ?' ಅಂದಳು. 'ಆ ಕಡೆಗೆ ಸುಯುಸ್ವೆಡ್ ಪಾಯಿಂಟು' ಅಂದ. 'ಅದ್ದೆ?' ಅಂದಳು. 'ನೀವೂ ಹಾರ್ಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಹೋಗ್ತೀಡಿ, ಅಂತ ವಾರ್ನಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟೆ' ಅಂದ.

'ಏಯ್, ಲೈಫ್ ಇಷ್ಟು ಚಂದ ಇರುವಾಗ ಜೀವ ಕೊಡುವಷ್ಟು ಮೂರ್ಖಳಲ್ಲ ನಾನು, ತಿಳಿತೇನು?' ಅಂದಳು.

ಹುಡುಗನಿಗೆ ಒಂಚೂರು ತಲೆ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದಂಗಾಯ್ತು. ಫಸ್ಟ್ ಟೈಮ್ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಸಮ ಅವಳತ್ತ ನೋಡಿದ. ಬೀಸುವ ಸಂಜೆಗಾಳಿ ಸಣ್ಣ ಉಸಿರಿಗೂ ಅಲುಗಾಡುವಷ್ಟು ನಾಜೂಕಾಗಿತ್ತು. ಸೌಮ್ಯ ಬೆಳಕು ಆ ಹುಡುಗಿಯ ಮೈಮೇಲೆ ಆಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಣ್ಣ ಕಿಡಿ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಹುಡುಗನಿಗೆ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾಯಿತು. 'ಸಾರಿ' ಅಂದರೂ ಅದು ಗಂಟಲಲ್ಲೇ ಉಳಿಯಿತು. ಸುಮಿ ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದ್ದರಿಂದ 'ಲವ್ವಾಗಿವ್ವ ಫೇಲಾಗಿ ಕೆಲವು ಇಲ್ಲಿಗ್ ಬಂದ್ ಹಾರ್ಕಣ್ತಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಕಣ್ಣುಂದೆ ಅಂಥ ಭಾನಗಡಿ ಆಯ್ತು' ಎಂದ. 'ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ನೀವ್ ಅಂಥ ಜನ ಅಲ್ಲ ಕಾಣ್ತೀ' ಎಂದು ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾದ.

ಹುಡುಗ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರದೇ ಹಣಕಿದವ, ಮತ್ತೆ ತಲೆ ಎತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಸುಮಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ ಹೋದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಆ 'ಭಾನಗಡಿ' ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಕುತೂಹಲತ್ತು. 'ನೀವ್ ಅಂಥ ಜನ ಅಲ್ಲ' ಎಂಬ ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ನಗು ಬಂತು. ಹುಡುಗ ಕಾಣೋಕೆ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅಂಥ ಉಜ್ವಲ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಾನೆಂದೂ ನೋಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನು ಅಷ್ಟು ಗಂಭೀರ ಇರೋದು ಯಾಕೆ? ತಾನೊಂದು ಸಮುದ್ರದ ತುಂಡು ಅಂತ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು ಮಹಾಶಯ. ಸುಮಿ ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದಳು ನಿಜ, ಆದರೆ ಹುಡುಗ ಜಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಮನಸ್ಸು ತನ್ನ ಜೊತೆ ಬರದೇ ಇರುವುದು ಅವಳಿಗೆ ಅರಿವಾಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ ಹೋದಂತೆ ಮಾಡಿ, ಅದೇ ಪಾಯಿಂಟಿನಿಂದ ವಾಪಾಸಾದಳು.

ಮತ್ತೆ ಅಂಥದ್ದೇ ದೃಶ್ಯ. ಆ ಹುಡುಗ ಸುಂದರ ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳು ತನ್ನ ಸನಿಹದಲ್ಲೇ ಹಾಯುವುದರ ಪರಿವೆ ಇಲ್ಲದಂಥ ತಲ್ಲೀನತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಯೆಕೃತ್ತಿ ತೈಲ ಹಚ್ಚಲು ಇಂಥ ಧ್ಯಾನದ ಜರೂರತ್ತು ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಲ್ಲೇ ಬೈದು ಸುಮಿ ಅವನನ್ನು ದಾಟಿದಳು. ನಾಲ್ಕು ಮಾರು ಹೋದದ್ದಷ್ಟೇ ತುಸು ಜೋರಾಗಿ ಬೀಸಿದ ಗಾಳಿಗೆ ಆಕೆಯ ದುಪ್ಪಟ್ಟಾ ಕುತ್ತಿಗೆಯಿಂದ ಜಾರಿಹೋಯಿತು. ಅದು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿಹೋಗಿ ಲೀಲಾಚಾಲವೆನ್ನುವಂತೆ ಹುಡುಗನ ಅಗಲವಾದ ಎದೆ ಮತ್ತು ಉರುಟು ತೋಳುಗಳಿಗೆ ತಡೆದು ನಿಂತಿತು. ತುದಿ ಭಾಗಗಳು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ವಿಲವಿಲ ಅದುರುತ್ತಿದ್ದವು. ಸುಮಿ ಸನಿಹ ಹೋಗಿ ಹುಡುಗ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದಳು. ಅವನು ಅವಳನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ. ಆ ಸಿನಿಮೀಯ ದೃಶ್ಯವೊಂದು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲೂ ನಿರ್ಭಾವಕನಾಗಿಯೇ ಇದ್ದ. ಇವಳ ಚಡಪಡಿಕೆ ಅಂತೂ ಅರಿವಿಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಕೊಳೆ ಮೆತ್ತಿದ ಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಚಾಚಿದ. ಸುಮಿ ತಾನೇ ಹಗುರವಾಗಿ ದುಪ್ಪಟ್ಟಾ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಆತನ ಸಾನಿಧ್ಯವು ಅವಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ನಶೆಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿತು. ಅವನ ಉಬ್ಬಿದ ಭುಜಗಳು, ಹರವಾದ ಎದೆ, ಆ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಗುರುತ್ತಿರುವ ರೋಮಗಳ ಚಿತ್ತಾರ... ಅವಳನ್ನು ಕ್ಷಣ ಪರವಶಗೊಳಿಸಿಬಿಟ್ಟವು!

ಆ ಗುಂಗಿನಲ್ಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋಗಿರಬಹುದು, ಹುಡುಗ 'ಮಾತ್ರ ನಿಂತಣಿ' ಅಂದ. ಸುಮಿಗೆ ಆ ದೃನಿ

